

tuggerwa walle juttu wästo, mötteldest: fui kuñinga armo fätte saaksin ja kawwal nöu mul siggineks, siis lähheffid uffa kōik waenlased, kes mind wölla tahtsid pua ja miska peaseffin forraga kōigest kimi- botusest. Wäset on ülleliga tarwis enne fui selle möttlemata kassjo ossaliisseks saan. Kuñingana olli wägga rahhota ja nöudis rebbase käest tunnistust: andke teada, fudda kōik ojji sündis? räfige töt! möttelge eesseiswa surma tunni peale ja fergitage ilmast lahkudes oma inge foormat." Reinowadder kostis: "Töfkumata tahhan kōik ülestunnistada; surma pean muidogi miñema: surma wästo ei olle rohto Ma-ilmas. Nikspärrast ellootsas inge foor- man ja iggawest nubilust endale peafsin saatma? se olleks üsna pörase tö. Parremine tunnistan ülle- kohhut selgest, ja ehk kül, Juñal parrako! sugugi- laete ja föbrade peale kaebtust töstan, siiski patrem ilmlit tülli fui iggavene pörgo piin teises ilmas." Kuñinga süddä olli sedda kuuldes nukraks läinud, tema küüs: "Kas rägite töt?" Reinowadder ütles kahhetseva näoga: "Ehk kül waene, paitone loom ollen, siiski rägin selget töt. Mis walle mulle enam aitaks? Armo maa pealt enam ei saaks ja ing lähheks iggawest uffa. Teie teate, et kohto mödistmist möda surma pean miñema; wiimne tund mul ptaego silma ees, sellepärrast ei wöi furjus egga häädus mind enam aidata." Webbisedes olli Reinowadder sedda üttelnud, ja näitas kahwatand

fui surnu. Kuñingana ütles kuñingale: Mul on alle meel temä abbastust nähhes, wadake jälle armolikult temä peale, kuñinglik issand! ja tulse- tage meeble: mitmest kiisatusest meie temä tunnis- tuse läbbi peaseme. Pallun teid, wötkem lähkelt temä juttu kuulda. Käskige iggameest vait olla ja tedda arivalikult tunnistada. Kuñingas andis sedda möda käsko, ja kōik foggodus jää waiki fulama. Reinowadder ütles: "Teie tahtmine sündko! wötkem miño tunnistust kuulda. Niño jut peab tru ning töttelik otsekui käekirri ja pitser ollema; teie peate surja nöuviddajad otsani tundma sama, miña ei affa salgama.

5.

Wötkem siin pikkemalt kuulda mis kawvalusega Reinowadder enast peastis ja teisi kimbutas. Pöly- jato wallega teotas ta oma kaddund issa pörmo aua sängis, ja tööstis surja laimo Irnabbeme peale, kes fui tru sõbber iggas kohhas tema eest kostis; agga Reinowadder felm ei piddand nüüd fellestki luggu. "Niño kaddund issa" — allustas ta juttu — olli ükskord õnne kaupa ennemuistese wäggewa kuñinga Kallewi, poea marranduse salla tee peal leidnud, agga ei saatnud se foggemata õn temale kassjo. Sure warra jures läks tema süddä eneste sugguste wästo wägga ühleks, tema aakkas oma liggemisi pölgama ja surema suggu rahwa föbrust otsima.